

معاون نامزد جمهوری خواهان در انتخابات آمریکا توسط تیم سیلیکون ولی معرفی شده است

پشت ماسک ترامپ!

پنجشنبه ۴ مرداد ۱۴۰۳ | ۱۹ محرم ۱۴۴۴ | ۲۴ جولای ۲۰۲۴ | سال شانزدهم | شماره ۸۴۹۳ | صفحه ۵-۵ | تیرماه ۱۳۸۹ | روز گذشت

وطن امروز

VATANEMROOZ.IR

روزنامه صبح ایران

شدت یافتن مطالبه اخراج ورزشکاران رژیم اشغالگر از المپیک همزمان با بی عملی کمیته بین المللی

IOC در CCU

صفحه ۶

VATAN-E-EMROOZ | VOL.16 | NO.4093 | THU.JUL.25, 2024 | ISSN:2008-2886

۱۸۹۱ سال و ۵-۳ روز گذشت

تیتراهای امروز

گزارش «وطن امروز» از اقدامات دولت سیزدهم برای بهبود جبهه انقلاب با رئیس جمهور منتخب

نگاه اصولی ملی

«وطن امروز» از اقدامات دولت سیزدهم برای بهبود معیشت جامعه گزارش می دهد

عقب نشینی فقر

نرخ فقر از ۲۹.۳ درصد به ۲۱.۹ درصد کاهش یافته است و ۶.۵ میلیون ایرانی از زیر خط فقر خارج شده اند

شدت گرما روزهای شنبه و یکشنبه به اوج می رسد بانکها امروز تعطیلند

تب دها

هشدار وزارت بهداشت: افراد مسن، زنان باردار، نوزادان، کودکان و کسانی که از داروهای خاص استفاده می کنند در خانه بمانند

نگاهی به ظرفیت انبمیش در کشور و لزوم اتخاذ سیاستهای واحد

دیدن

ظرفیت ندیده

روزنامه پوزر، زانمیه، بهیاد بافا اسرائیل، اسولاخ کر د.

خنجر یمنی

نگاه

چشم های بسته منتقدان بی انصاف شهید رژیسی

میتهم مهر روز پس از شهادت رئیس جمهور و پایان اجباری و زود هنگام دولت سیزدهم، صحبتها و مطالبی راجع به عملکرد دولت شهید رژیسی

در عمر ۳ ساله آن منتشر شده است، به نحوی که برخی مخالفان و منتقدان دولت سیزدهم با خروج از دایره انصاف و منطق، عملکرد ۳ ساله این دولت را با عباراتی چون فاجعه، عقبگرد و... ترسیم کردند. قبل از پرداختن به این موضوع باید یادآور شد اصولا بررسی عملکرد و اقدامات دولتها بویژه در حوزه اقتصاد از آنجا که کمی، دارای شاخص و قابل سنجه است موضوعی راحت و قابل اثبات است. ضمن اینکه در داور و قضاوت عملکرد دولتها حتما باید به این نکته توجه داشت که عملکرد دولت موضوعی مقایسه ای و نه مطلق است. یعنی ممکن است منطق و اوصاف عملکردی را در قیاس با گذشته، ستایش کند در حالی که آن شاخص همچنان به لحاظ علمی و نگاه قدر مطلق از وضعیت مناسبی برخوردار نباشد. با علم به این نکات، به نظر می رسد بررسی وضعیت چند شاخص کلیدی در طول عمر ۲ ساله دولت سیزدهم و مقایسه آن با دولت سابق خالی از لطف نباشد.

■ **نورم تولید کننده**
نرخ تورم تولید کننده به عنوان یک شاخص پیش رگر، از اهمیت بالایی برخوردار است. در واقع هر افزایش یا کاهش قیمت در شاخص بهای تولید کننده با یک وقفه زمانی خود را در شاخص بهای مصرف کننده نشان می دهد، برای مثال افزایش PPI در فروردین ماه یک سال به ما می گوید اوضاع CPI در اسفندماه همان سال وخیم خواهد بود با علم به این توضیحات، جالب است بدانیم تورم نقطه به نقطه تولید کننده در اردیبهشت ماه ۱۴۰۰ یعنی آخرین ماههای حضور دولت دوازدهم به عدد عجیب ۱۰۳ درصد رسید، عددی که می توان آن را آیینی یا نمادی از عملکرد ۸.۵ ساله دولت های یازدهم و دوازدهم دانسته، شاخصی که نشان می داد (با توجه به پیش نگر بودن این شاخص) عملکرد دولت دوازدهم به گونه ای بوده که سایه تورم های بالا حالاحالاها بر سر اقتصاد ایران سنگینی خواهد کرد. با روی کار آمدن دولت سیزدهم، مسیر اصلاحی پیش گرفته شده باعث شد تورم تولید کننده روند کاهشی خود را آغاز و نرخ تورم سالانه این شاخص بعد از گذشت چند ماه به کاتال ۲۰ درصد (۲۹ درصد) و تورم نقطه به نقطه آن در فروردین ماه ۱۴۰۳ به کمتر از ۲۴ درصد برسد. سوال این است: آیا منتقدان دولت سیزدهم از این اعداد اطلاعی دارند؟ کاهش تورم تولید کننده از ۱۰۳ درصد به ۲۴ درصد در راستای اصلاح و موفقیتی عظیم نمی دانند؟

ادامه در صفحه ۶

گفتنیها ۷ صفحه

کنگره جنایت

سخنرانی قصاب تل آویو در صحن کنگره آمریکا پردهای دیگر از حمایت هیأت حاکمه ایالات متحده از جنایات رژیم صهیونیستی علیه بشریت و نسل کشی دهها هزار فلسطینی است

شواهد همدستی بی بی سی با راهبردهای تبلیغاتی اسرائیل

اسرائیلی در مصاحبه با آنها روی آنتن خبر بیان می کردند به خرج نمی دادند. برای مثال رامی روحیم، خبرنگار بی بی سی در بیروت، در ایمیل افشاشده مربوط به اول ماه مه (خرداد)، خطاب به تیم دیوی، مدیرکل پخش و چند بخش دیگر از کارکنان بخش خبر این شبکه درباره جزئیات «شواهد فریبانی اصولی به کارگیری استانداردها و هنجارهای اولیه روزنامه نگاری همسو با راهبردهای تبلیغاتی اسرائیل» توضیحاتی می دهد.

او تأکید می کند کارکنان شبکه انگلیسی هیچ پاسخی به انبوهی از نقدهای او و تحریریه مبتنی بر شواهد پوشش وقایع ۷ اکتبر و روزهای پس از آن به نفع رژیم صهیونیستی ندادند. روحیم می نویسد: «به نظر می رسد به جای گردآوری مکاتیبهایی برای بررسی کامل خروجی ها، خبری و بحث های فراگیر، محرمانه و حرفه ای با هدایت استانداردها و ارزشها بریتانیا در پوشش نسل کشی مردم غزه کرد. بر اساس این گزارش، پس از حوادث ۷ اکتبر، مجریان شبکه تلویزیونی بی بی سی هیچ تلاشی برای راستی آزمایی ادعاهای تایید نشده ای که مقامات و شخصیت های

تجاوز به دختران، سر بریدن یا زنده زنده سوزاندن صهیونیست ها تأکید می کند در تمام این موارد اتاق خبر بی بی سی بدون پرسیدن سوالی درباره این ادعاها یا توضیح و استنباطی از مصاحبه کنندگان، به مخاطب چنین القا می کرد که اخبار مزبور را تأیید می کند. حد در به کارگیری استانداردهای روزنامه نگاری برای رسیدگی به ادعاهای طرف های مختلف درباره وقایع روز در جنگ غزه اشتباه کرده یا آنها را زیر پا گذاشته است. او در پیوست ایمیل یاد شده می نویسد: «من یک فروپاشی پایدار در برخی از اساسی ترین معیارها و ارزش ها ارائه اخبار یافته ام که به نظر می رسد مکمل اهداف و راهبردهای تبلیغاتی اسرائیل است.»

به نوشته او شبکه ای جهانی در سطح بی بی سی باید از همان ابتدا که اخباری را در ابعاد وسیع درباره اقدامات تهاجمی حماس در اطراف دیوار غزه، بویژه با موضوع کشتار غیرنظامیان و تجاوز روی آنتن می فرستاد درباره صحت و سقم این اخبار اقدامات اساسی انجام می داد و حتی چنین کاری نکرد. روحیم با ذکر نمونه هایی از ادعاهای مطرح شده توسط مصاحبه کنندگان اسرائیلی، مثلا درباره تیراندازی مبارزان حماس به نوزادان،

مراسم عزای سیدالشهدا چگونه به بازسازی نهاد خانواده می انجامد؟

مناسک، محبت و حیات جمعی

بنیاد آن به شمار می رود. برخلاف دنیای مدرن که با پیشرفت های تکنولوژیک و تغییر در برخی ارزش ها، زمان و لحظات مشترک اعضای خانواده در کنار یکدیگر کمتر از قبل شده و فرآیند آمیزه شدن خانواده را تسریع بخشیده است. در نگاه دینی، لحظات مشترک و در کنار هم بودن اعضای خانواده فی نفسه دارای موضوعیت بوده و کارکرد تقویت پیوندهای عاطفی اعضا را دارد. در فرهنگ سنتی جامعه ایران نیز اعضای خانواده و فامیل به بهانه های مختلف دور یکدیگر جمع شده و لحظات با هم بودن را تجربه می کردند و این اتفاق میزان رضایت از زندگی را افزایش می داد. آیین های مذهبی عزاداری و سرور در جامعه ایران نیز از آن جهت که بستر مشارکت جمعی و لحظات مشترک اعضای خانواده را فراهم می سازد به نوبه خود سهم غیر قابل انکاری را در تقویت نهاد خانواده ایفا می کند. دهه اول حرم در کشور ما همه ساله تصویری از همنشینی خانواده و ارزش های اسلامی و شیعی را بازنمایی می کند که اسما نیز این تصویر باشکوه تر از گذشته خلق شد. اولین عنصر این تصویر، عزاداری خانواده ای به مثابه یک رفتار جمعی بود. در این مراسم همه اعضای خانواده به صورت هم افزا و هماهنگ و مسير تحقق یک کنش جمعی ناظر به مشارکت مذهبی حاضر بودند. آنها از همان بدو خروج از منزل و عزم حضور در این مراسم ها یک نیت شیعی به هم داشتند و آن هم رقم زدن یک تجربه معنوی مشترک بود. در این میان اما هر یک از اعضای خانواده برای تحقق این تجربه، کارویژه خود را داشتند و در مجموع به تحقق تجربه «ذت حضور» در مراسم عزای ابا عبدالله کمک می کردند. لحظات مشترک همراه با

توافق می افتد که در اینجا به ۲ مورد از مهم ترین آنها اشاره می کنم.

۱- عنصر ولا و محبت اهل بیت (ع) نخستین و مهم ترین مسیر برای برقراری مناسبات خانواده و هیات است. خانواده با درونی کردن این عنصر و ارزش های ناظر بر آن در فرآیند جامعه پذیری و تربیت فرزندان به تداوم و بازتولید این عنصر در دل تاریخ کمک می کند و در مقابل، محبت اهل بیت (ع) به عنوان یک عنصر وجودی مشترک در میان اعضای خانواده و بالاخص زوجین، بهانه نزدیک شدن دل های اعضای خانواده و تقویت پیوندهای عاطفی میان آنها می شود. اعضای خانواده صرف نظر از هر گونه اختلاف و شباهت، بر سر محبت این خاندان با یکدیگر تفاهم و همراهی دارند. اشک و عزاداری مشترک اعضای خانواده بویژه زوجین برای اهل بیت (ع) و شادی و سرور مشترک برای اعیاد و جشن های مذهبی بیش از هر چیز به ثبوت محبت متقابل اعضای خانواده و از هر جنبه به ترس منجر می شود. لذا در سنت فرهنگی جامعه ایران، ایام شادی اهل بیت (ع) نقطه آغاز بسیاری از پیوندهای عاشقانه و شکل گیری خانواده است. همچنین بسیاری از آشتی ها در خانواده های متزلزل به بهانه اعیاد و مناسبت های مذهبی است که با واسطه گری بزرگان طایفه و محله اتفاق می افتد. این امر به وضوح نشان دهنده نقش موثر ولا و محبت اهل بیت (ع) در تثبیت و تقویت پیوندهای زوجین است.

۲- هیات به مثابه بستر مشارکت مذهبی و کنش جمعی، مسیر دیگری برای برقراری نسبت با خانواده است. تکثیر لحظات مشترک و با هم بودن اعضای خانواده همواره یکی از بسترهای تعالی و تقویت

✳ پژوهشگر مطالعات جنسیت و خانواده

یادداشت روز

کنگره با دست های خون آلود

مهدی بختیاری |

سفر بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی به آمریکا به منظور دیدار با جو بایدن، رئیس جمهور این کشور، بار دیگر این اصل خدشه ناپذیر را یادآوری کرد که آمریکا هیچگاه نه می خواهد و نه اساسا می تواند - به رغم موضع گیری های ظاهری آن هم در موارد معدود- دست از حمایت از این رژیم بردارد. ایالات متحده آمریکا از دهه ۷۰ میلادی به اصلی ترین حامی رژیم صهیونیستی تبدیل شد و از آن تاریخ (بویژه بعد از جنگ یوم کیپور) این آمریکا بود که چه به لحاظ اقتصادی، چه نظامی و تجهیزاتی و چه سیاسی و دیپلماتیک، از این رژیم در برابر همه خطراتی که او را تهدید می کرد، حمایت کرده است.

دلایل این حمایت همگانه - به رغم هزینه هایی که برای آمریکا دارد - شامل موارد متعددی می شود از جمله اینکه حمایت از اسرائیل جزئی از هویت سیاست خارجی امریکاست و اساسا دولتمردان آمریکا امکان و اجازه این را که دست از حمایت از این رژیم بردارند ندارند.

برای همین است که اگرچه این کشور در مواردی سعی کرده جلوی تدریجی های دولتمردان اسرائیلی را در موارد مختلف (تظنیر حمله به ایران) بگیرد اما بارها نشان داده شده حتی در صورت ناظرمانی صهیونیست ها از توصیه های آمریکایی ها، باز هم ایالات متحده هر آنچه در توان داشته باشد برای حفاظت از این رژیم نامشروع به کار خواهد گرفت که آخرین مورد آن، همین جنگ غزه است که اکنون حدود ۱۰ ماه از آغاز آن می گذرد.

آمریکایی ها بارها در خلال همین جنگ با برخی تصمیمات رژیم صهیونیستی مخالفت کردند اما هیچگاه پل هوایی میان آمریکا و این رژیم برای انتقال هزاران تن تسلیحات و بمب های سنگین برای از بین بردن زیرساخت های نوار غزه را قطع نکردند.

دولت فعلی آمریکا روابط صددرد مطلوبی با دولت نتانیاهو ندارد و حتی حاضر نیست در آستانه انتخابات پیش رو هزینه ای گزاف در حمایت از اسرائیل - بویژه در این مقطع که با اعتراض جهانی درباره عملکرد آنها در غزه روبه رو است - بدهد. در حقیقت برخی دولتمردان در ایالات متحده متوجه این مساله هستند که حمایت بی چون و چرا و صریح از رژیم اسرائیل در مقطعی که آنها مشغول رقم زدن یکی از بی سابقه ترین جنایات در حق بشریت هستند می تواند تبعات زیادی برای ایالات متحده داشته باشد؛ جنایاتی که حتی در تاریخ این رژیم جنایتکار هم بی سابقه است. تاکنون فقط طبق آمار رسمی، ۳۰ هزار نفر در غزه به شهادت رسیده اند که ۲۵ هزار نفر را زنان و کودکان تشکیل می دهند و در همه این جنایات، آمریکا شریک جرم قطعی اسرائیل است. این حجم از جنایات و حمایت های آمریکا از اسرائیل البته موجب شند بی سابقه ترین تظاهرات های ضد اسرائیلی در کشورهای غربی و حتی در خود آمریکا و در مهم ترین دانشگاه های این کشور رخ دهد.

اقتضای مختلف حتی در محل کنگره آمریکا دست به اعتراض زدند و خواستار قطع حمایت های دولت شان از این رژیم کودک کش شدند.

در پی همین سفر نتانیاهو به واشنگتن، برخی مقامات آمریکایی نیز دست به اعتراض زدند که از جمله آنها «رینی سندرز» سناتور مطرح و صاحب نام آمریکایی است که این سفر را دعوت از یک جنایتکار جنگی و مایه شرمساری و تاسف دانست.

سندرز - که خود یهودی است - گفت: «این کاملا غیرمسئولانه است که ما به یکی از بدترین فجایع ضدانسانی در تاریخ مدرن بی اهمیت باشیم، بویژه زمانی که آن فاجعه توسط دلارهای مالیات دهندگان و تسلیحات آمریکایی کمک و حمایت شده باشد. از زمان آغاز این جنگ از جمعیت ۲ میلیون نفری حداقل ۴۰ هزار فلسطینی کشته شده اند اما تعداد کشته شده گان بسیار بیشتر از این رقم است، زیرا هزاران نفر زیر کوهی از اول مدفون شدند و اجساد آنها هنوز پیدا نشده است.»

این کاملا واضح و روشن است که موج ضد اسرائیلی در سراسر جهان - حتی در کشورهای غربی - یک موج بی سابقه است که روز به روز هم بر گسترده گی آن افزوده می شود - هر چند صهیونیست ها سعی دارند آن را به دروغ، موج ضد یهودی نشان دهند - و در این وضعیت، آنکه ضد افکار عمومی درست در کنار اسرائیل قرار گرفته، رژیم تروریست ایالات متحده امریکاست که دستش به خون زنان و کودکان مظلوم فلسطینی آلوده است و حالا این دولت میزبان یکی از خونخوارترین و مغفورترین شخصیت های سیاسی دنیا یعنی نخست وزیر اسرائیل است که قرار است با دست هایی که هنوز خون کودکان فلسطینی از آن می چکد، در کنگره این کشور بایستد و سخنرانی کند